

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าต่อการปรับตัวของผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการวินิจฉัยในครั้งแรก

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวานในครั้งแรก ณ แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2539 จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย แบบประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ซึ่งได้ตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 ท่าน หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 และโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าซึ่งได้ตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 ท่านเช่นกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย และดำเนินการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าสำหรับผู้ป่วยกลุ่มทดลอง และมีผู้ช่วยวิจัย 1 คน ช่วยเก็บข้อมูลจากแบบประเมินการปรับตัวของผู้ป่วยเบาหวาน ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า มีคะแนนการปรับตัวโดยรวมและคะแนนการปรับตัวในด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาพึ่งพาระหว่างกัน สูงกว่าผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า สามารถช่วยส่งเสริมการปรับตัวทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม จึงควรมีการนำโปรแกรมนี้ไปให้บริการกับผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการวินิจฉัยในครั้งแรก โดยจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ภาพลึกลับ เครื่องเล่นเทป ให้ผู้ป่วยได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้อาจเตรียมเอกสารและเทปให้ความรู้ให้กับผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถทบทวนขณะอยู่ที่บ้านได้

2. ศึกษาติดตามผลของ โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า ถึงพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ป่วยเบาหวานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ (Time series) เพื่อศึกษาถึงโอกาสของการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน

3. จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า มีประโยชน์ในการส่งเสริมการปรับตัวของผู้ป่วยทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม จึงควรที่จะมีการสร้างและนำโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า ไปให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคเรื้อรังอื่น ๆ เช่น โรคไต โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง

4. นำหลักการประเมินสิ่งเร้าและการพยาบาล ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในคลินิก เพื่อเน้นให้นักศึกษาพยาบาลได้ประเมินสภาพและวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยได้ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม